Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

8 päivänä lokakuuta 2020*

Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tullikoodeksi – 124 artiklan 1 kohdan k alakohta – Tullivelan lakkaaminen silloin, kun tavaroita ei ole käytetty – Tavaroiden käyttämisen käsite – Sisäinen jalostusmenettely – Tullivelka, joka on syntynyt sisäisen jalostusmenettelyn osalta säädettyjen sääntöjen noudattamatta jättämisen takia – Tilanne, jossa päätöstilitystä ei ole esitetty säädetyssä määräajassa

Asiassa C-476/19,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Kammarrätten i Göteborg (Göteborgin kamarioikeus, Ruotsi) on esittänyt 19.6.2019 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 19.6.2019, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Allmänna ombudet hos Tullverket

vastaan

Combinova AB,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.–C. Bonichot sekä tuomarit L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan ja N. Jääskinen (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: E. Tanchev,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Allmänna ombudet hos Tullverket, asiamiehenään M. Jeppsson,

– Tšekin hallitus, asiamiehinään M. Smolek, O. Serdula ja J. Vláčil,

– Viron hallitus, asiamiehenään N. Grünberg,

– Euroopan komissio, asiamiehinään K. Simonsson ja F. Clotuche-Duvieusart,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

* Oikeudenkäyntikieli: ruotsi.

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 (EUVL 2013, L 269, s. 1; jäljempänä tullikoodeksi) 124 artiklan 1 kohdan k alakohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisia ovat Allmänna ombudet hos Tullverket (tulliasiamies, Ruotsi) ja Combinova AB ja joka koskee sisäiseen jalostusmenettelyyn asetettujen tavaroiden maahantuonnissa syntynyttä tullivelkaa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Tullikoodeksin johdanto-osan 38 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”On tarkoituksenmukaista ottaa huomioon asianomaisen henkilön vilpitön mieli tapauksissa, joissa tullivelka syntyy siksi, että tullilainsäädäntöä ei ole noudatettu, ja pyrkiä minimoimaan velallisen laiminlyönnistä aiheutuvat seuraukset.”

4 Tullikoodeksin 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Koodeksia sovellettaessa tarkoitetaan

– –

16) ’tullimenettelyllä’ jotakin seuraavista menettelyistä, joihin tavarat voidaan asettaa koodeksin mukaisesti:

– –

b) erityismenettelyt;

– –

37) ’jalostustoiminnoilla’ mitä tahansa seuraavista:
a) tavaroiden käsittely, niiden asennus, kokoonpano ja sovittaminen muihin tavaroihin mukaan luettuina;
b) tavaroiden jalostus;

– –

d) tavaroiden korjaus, niiden entisöinti ja kunnostaminen mukaan luettuina;

– –”

5 Tullikoodeksin 79 artiklan 1 ja 2 kohdan sanamuoto on seuraava:

”1. Tuontitullin alaisista tavaroista syntyy tuontitullivelka jokaisessa seuraavista tapauksista:

a) kun ei täytetä jotakin tullilainsäädännössä säädettyä velvollisuutta, joka koskee muiden kuin unionitavaroiden tuomista unionin tullialueelle, niiden siirtämistä pois tullivalvonnasta taikka kyseisten tavaroiden kuljetusta, jalostusta, varastointia, väliaikaista varastointia, väliaikaista maahantuontia tai niistä vapautumista kyseisellä alueella;

b) kun ei täytetä jotakin tullilainsäädännössä säädettyä velvollisuutta, joka koskee tavaroiden tiettyä käyttötarkoitusta unionin tullialueella;

c) kun ei täytetä jotakin edellytystä, joka koskee muiden kuin unionitavaroiden asettamista tullimenettelyyn taikka tulleista vapauttamisen tai alennettujen tuontitullien soveltamista tavaraan sen tietyn käyttötarkoituksen perusteella.

2. Tullivelka syntyy jompanakumpana seuraavista ajankohdista:

a) ajankohta, jona velvollisuutta, jonka täyttämättä jättämisestä tullivelka syntyy, ei täytetä tai ei enää täytetä;

b) ajankohta, jona hyväksytään tulli-ilmoitus tavaroiden asettamisesta tullimenettelyyn, jos myöhemmin todetaan, ettei jokin edellytys, joka koskee tavaroiden asettamista kyseiseen menettelyyn taikka tulleista vapauttamisen tai alennettujen tuontitullien soveltamista tavaroiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, tosiasiallisesti ole täyttynyt.”

6 Tullikoodeksin 124 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tuonti- tai vientitullivelka lakkaa jollakin jäljempänä luetelluista tavoista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten voimassa olevien säännösten soveltamista, jotka koskevat tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin määrän kantamatta jättämistä velallisen oikeusteitse todetun maksukyvyttömyyden vuoksi:

– –

k) kun tullivelka on syntynyt 79 artiklan mukaisesti ja tulliviranomaisia tyydyttävällä tavalla osoitetaan, ettei tavaroita ole käytetty tai kulutettu vaan että ne on viety unionin tullialueelta, jollei 6 kohdasta muuta johdu.

– –

6. Edellä 1 kohdan k alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa tullivelka ei lakkaa sellaisen henkilön tai sellaisten henkilöiden osalta, joka tai jotka ovat yrittäneet menetellä vilpillisesti.

– –”

7 Tullikoodeksin 211 artiklan 1 kohdan sanamuoto on seuraava:

”Tulliviranomaisten lupa vaaditaan seuraavissa tapauksissa:

a) sisäisen tai ulkoisen jalostusmenettelyn, väliaikaisen maahantuonnin menettelyn tai tietyn käyttötarkoituksen menettelyn käyttäminen,

– –

Ehdot, joilla yhden tai useamman ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun menettelyn käyttö tai varastotilojen pito sallitaan, vahvistetaan luvassa.”

8 Tullikoodeksin 256 artiklan, joka liittyy sisäisen jalostusmenettelyn soveltamisalaan, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Sisäisessä jalostusmenettelyssä voidaan muita kuin unionitavaroita käyttää unionin tullialueella yhdessä tai useammassa jalostustoiminnossa ilman, että niihin sovelletaan mitään seuraavista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 223 artiklan soveltamista:

a) tuontitullia;

b) muita maksuja, joista on määrätty muissa voimassa olevissa asiaa koskevissa säännöksissä;

c) kauppapoliittisia toimenpiteitä, sikäli kuin niissä ei kielletä tavaroiden saapumista unionin tullialueelle tai niiden poistumista unionin tullialueelta.”

9 Tullikoodeksin 257 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tulliviranomaisten on asetettava aika, jonka kuluessa sisäinen jalostusmenettely on päätettävä 215 artiklan mukaisesti.

Aika alkaa siitä päivästä, jona muut kuin unionitavarat asetetaan menettelyyn, ja sitä asetettaessa on otettava huomioon aika, joka tarvitaan jalostustoimintojen suorittamiseen ja menettelyn päättämiseen.”

Pääasian oikeusriita ja ennakkoratkaisukysymys

10 Combinova toi 23.11.2017 Tullverketin (tulli, Ruotsi) luvalla tavaroita, jotka asetettiin tullikoodeksin 256 artiklassa tarkoitettuun sisäisen jalostuksen tullimenettelyyn. Tavarat jälleenvietiin 11.12.2017.

11 Vaikka Combinovan olisi pitänyt toimittaa tullille päätöstilitys viimeistään 22.2.2018 eli 30 päivän kuluessa siitä, kun menettelyn päättämisen määräaika päättyi 23.1.2018, tulli sai päätöstilityksen vasta 6.3.2018.

12 Tulli katsoi, että liian myöhään tapahtuneen päätöstilityksen jättämisen takia oli syntynyt tullivelka tullikoodeksin 79 artiklan nojalla, ja päätti periä Combinovalta 121 Ruotsin kruunua (SEK) (noin 11,50 euroa) tullia ja 2 790 SEK:a (noin 265 euroa) arvonlisäveroa.

13 Combinova nosti päätöksestä kanteen Förvaltningsrätten i Göteborgissa (Göteborgin hallinto-oikeus, Ruotsi), joka katsoi 22.8.2018 antamassaan tuomiossa, että päätös oli oikea ja ettei Combinova ollut osoittanut, että oli olemassa perusteita, joiden nojalla voitaisiin katsoa, että tullivelka oli lakannut.

14 Tulliasiamies valitti tuomiosta Kammarrätten i Göteborgiin (Göteborgin kamarioikeus, Ruotsi) ja vaati Combinovan eduksi esittämässään vaatimuksessa tuomioistuinta toteamaan, että Combinovan tullivelka oli lakannut.

15 Tulliasiamies esittää tämän osalta, että tullikoodeksin 79 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla tämä velka syntyi sinä ajankohtana, jona päätöstilitys olisi pitänyt jättää, eli 22.2.2018. Pääasiassa kyseessä olevat tavarat olivat kuitenkin jo poistuneet tuona ajankohtana unionin tullialueelta 11.12.2017 tapahtuneen jälleenviennin johdosta. Tavaroita ei siis ollut käytetty tullivelan syntymisajankohtana eikä sen jälkeen. Tavaroiden käyttö ennen tullivelan syntymistä ei liittynyt mitenkään tullivelan syntymiseen ja oli ollut sen jalostuksen, johon tulli oli antanut luvan, mukaista. Lisäksi ei ollut mitään viitteitä siihen, että Combinova oli yrittänyt toimia vilpillisesti.

16 Tulliasiamiehen mukaan pääasiassa kyseessä olevia tavaroita ei voida tämän takia katsoa käytetyn tavalla, joka estäisi tullivelan lakkaamisen tullikoodeksin 124 artiklan 1 kohdan k alakohdan nojalla.

17 Tulli – joka siitä huolimatta, ettei se ole valittajana ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa, on esittänyt huomautuksensa tässä menettelyssä – ei väitä, että tavaroita on kulutettu. Sen mukaan kyse on pikemminkin siitä, onko niitä ”käytetty” tullikoodeksin 124 artiklan 1 kohdan k alakohdassa tarkoitetulla tavalla. Tavaroiden käyttämisen käsite, jota ei ole määritelty unionin tullilainsäädännössä, voidaan ymmärtää kahdella tavalla eli joko siten, että tavaroita on käytetty tavalla, jolla niitä oli tarkoitus käyttää, tai siten, että niitä on käytetty jollakin muulla tavalla, mikä pitää sisällään, että niitä on käsitelty. Sisäisen jalostusmenettelyn taustalla olevan perusajatuksen mukaan tavaroita käsitellään jollakin tavalla. Käsiteltävässä asiassa Combinova korjaa ja kalibroi sisäistä jalostusta koskevan luvan nojalla erilaisia laitteita, eli kyse on tullikoodeksin 5 artiklan 37 kohdassa tarkoitetuista jalostustoiminnoista.

18 Tulli lisää, että kuten tullikoodeksin 256 artiklan 1 kohdasta ilmenee, sisäisessä jalostusmenettelyssä voidaan käyttää muita kuin unionitavaroita. Kun otetaan huomioon tämä säännös, tavaroiden käyttämisen käsite tarkoittaa siten sitä, että tavaroita käsitellään jollakin tavalla.

19 Koska käsiteltävässä asiassa ei ole väitetty, että pääasiassa kyseessä olevia tavaroita ei ole käsitelty sisäisessä jalostusmenettelyssä, tullikoodeksin 124 artiklan 1 kohdan k alakohdassa säädetyt edellytykset tullivelan lakkaamiselle eivät täyty.

20 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on epävarma siitä, mitä viimeksi mainitussa säännöksessä oleva tavaroiden käyttämisen käsite tarkoittaa. Se toteaa, että tämä käsite esiintyy useaan otteeseen tullikoodeksissa ja että kyseisen koodeksin 256 artiklassa säädetään, että sisäisessä jalostusmenettelyssä voidaan käyttää muita kuin unionitavaroita unionin tullialueella yhdessä tai useammassa jalostustoiminnossa ilman, että niihin sovelletaan muun muassa tuontitullia.

21 Näin ollen kyseisen tuomioistuimen mukaan on yhtäältä määriteltävä tullikoodeksin 124 artiklan 1 kohdan k alakohdassa tarkoitetun tavaroiden käyttämisen käsitteen merkitys ja toisaalta ratkaistava periaatteen tasolla, minä ajankohtana tätä säännöstä sovelletaan.

22 Tässä tilanteessa Kammarrätten i Göteborg on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”[Tullikoodeksin] 79 artiklan mukaisesti syntynyt tuonti- tai vientitullivelka lakkaa [tullikoodeksin] 124 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaan, kun tulliviranomaisia tyydyttävällä tavalla osoitetaan, ettei tavaroita ole käytetty tai kulutettu vaan että ne on viety unionin tullialueelta. Tarkoitetaanko käsitteellä ”käytetty” sitä, että tavaraa on käsitelty tai jalostettu yhtiölle myönnetyn tavaraa koskevan luvan tarkoituksen mukaisesti, vai tarkoitetaanko käsitteellä [tällaista jalostamista] pidemmälle menevää käyttöä? Onko merkitystä sillä, tapahtuuko käyttö ennen tullivelan syntymistä vai sen jälkeen?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

23 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään, onko tullikoodeksin 124 artiklan 1 kohdan k alakohtaa tulkittava siten, että tavaroiden käyttäminen, johon tässä säännöksessä viitataan, koskee ainoastaan sitä käyttöä, joka menee niitä jalostustoimintoja pidemmälle, joihin tulliviranomaiset ovat antaneet tullikoodeksin 256 artiklassa säädetyn sisäisen jalostusmenettelyn yhteydessä luvan, vai sisältääkö se myös näiden luvan saaneiden jalostustoimintojen mukaisen käytön.

24 Tullikoodeksin 256 artiklan mukaan sisäisen jalostuksen tullimenettelyssä voidaan muita kuin unionitavaroita ”käyttää” unionin tullialueella yhdessä tai useammassa jalostustoiminnossa ilman, että niihin sovelletaan muun muassa tuontitullia.

25 Käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että Combinova toi 23.11.2017 sisäisen jalostusmenettelyn mukaisesti tavaroita maahan saatuaan siihen luvan tullilta tullikoodeksin 211 artiklan mukaisesti ja että nämä tavarat jälleenvietiin 11.12.2017. Koska Combinova ei kuitenkaan esittänyt päätöstilitystä 30 päivän kuluessa menettelyn päättämisen määräajan, jonka päättymispäiväksi oli tullikoodeksin 257 artiklan mukaisesti asetettu 23.1.2018, päättymisestä, tullivelka syntyi tullikoodeksin 79 artiklan nojalla.

26 Viimeksi mainitun säännöksen mukaan tullivelka syntyy tuontitullin alaisista tavaroista muun muassa silloin, kun ei täytetä jotakin edellytystä, joka koskee muiden kuin unionitavaroiden asettamista tullimenettelyyn.

27 Tullikoodeksin 124 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaan 79 artiklan mukaisesti syntynyt tullivelka lakkaa, kun osoitetaan yhtäältä, ettei tavaroita ole käytetty tai kulutettu, ja toisaalta, että ne on viety unionin tullialueelta, mutta siinä täsmennetään kuitenkin, että tällaisessakin tilanteessa – kuten tullikoodeksin 124 artiklan 6 kohdassa säädetään – ”tullivelka ei lakkaa sellaisen henkilön tai sellaisten henkilöiden osalta, joka tai jotka ovat yrittäneet menetellä vilpillisesti”.

28 Viron ja Tšekin hallitukset sekä tulliasiamies esittävät pääasiallisesti, että tavaroiden käyttäminen, johon tullikoodeksin 124 artiklan 1 kohdan k alakohdassa viitataan, koskee ainoastaan tavaroiden käyttöä sellaisella tavalla, joka menee niitä jalostustoimintoja pidemmälle, joihin tulliviranomaiset ovat antaneet sisäisen jalostusmenettelyn yhteydessä luvan, kun taas komissio katsoo sen tavanomaisen merkityksen perusteella, joka ilmaisulla ”käyttää” on yleiskielessä, että tämä käyttäminen käsittää myös luvan mukaisesti tapahtuvan tavaroiden jalostuksen.

29 Aluksi on todettava, että tullikoodeksiin ei sisälly tässä koodeksissa tarkoitetun tavaroiden käyttämisen käsitteen määritelmää.

30 Lisäksi tullikoodeksin eri kieliversioiden vertailevan tarkastelun perusteella voidaan katsoa, että sen tietyissä kieliversioissa, kuten ruotsin-, englannin-, suomen- ja hollanninkielisissä versioissa, 256 artiklan 1 kohdassa ja 124 artiklan 1 kohdan k alakohdassa käytetään samaa ilmaisua, kun taas tullikoodeksin eräissä muissa kieliversioissa, kuten ranskan-, saksan- ja romaniankielisissä versioissa, näissä säännöksissä käytetään eri ilmaisuja. Täten ranskankielisessä versiossa 124 artiklan 1 kohdan k alakohdassa käytetään ilmaisua ”utilisées” ja 256 artiklan 1 kohdassa ilmaisua ”mettre en œuvre”. Lisäksi saksankielisessä versiossa käytetään ilmaisuja ”verwendet” ja ”unterzogen werden”. Romaniankielisessä versiossa käytetään ilmaisuja ”utilizate” ja ”folosirea.”

31 Tässä yhteydessä on muistutettava siitä, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jossakin kieliversiossa käytettyä unionin oikeuden säännöksen sanamuotoa ei voida käyttää tämän säännöksen ainoana tulkintaperusteena eikä sille voida antaa etusijaa muihin kieliversioihin nähden. Unionin oikeuden säännöksiä on nimittäin tulkittava ja sovellettava yhtenäisesti ottaen huomioon kaikilla unionin kielillä laaditut versiot. Unionin oikeuden säädöksen erikielisten versioiden poiketessa toisistaan kyseessä olevaa säännöstä on tulkittava sen lainsäädännön systematiikan ja tavoitteen mukaan, jonka osa säännös on (tuomio 15.11.2012, Kurcums Metal, C-558/11, EU:C:2012:721, 48 kohta; tuomio 15.10.2015, Grupo Itevelesa ym., C-168/14, EU:C:2015:685, 42 kohta ja tuomio 23.1.2020, Bundesagentur für Arbeit, C-29/19, EU:C:2020:36, 48 kohta).

32 Kuten Tšekin hallitus on korostanut kirjallisissa huomautuksissaan, tullikoodeksin 124 artiklan 1 kohdan k alakohdalla, kun sitä tarkastellaan tullikoodeksin johdanto-osan 38 perustelukappaleen valossa ja yhdessä 124 artiklan 6 kohdan kanssa, on määrä mahdollistaa se, että silloin kun kyseessä ei ole vilpillisen menettelyn yritys, tullikoodeksin 79 artiklan nojalla syntynyt tullivelka lakkaa siinä tapauksessa, että tiettyjen tullikoodeksista johtuvien edellytysten tai velvollisuuksien täyttämättä jättämisestä huolimatta osoitetaan, että tavaroita ei ole käytetty sellaisella

tavalla, jonka johdosta tullien kantaminen on oikeutettua, ja ne on viety unionin tullialueelta (ks. analogisesti tuomio 5.10.1983, Esercizio Magazzini Generali ja Mellina Agosta, 186/82 ja 187/82, EU:C:1983:262, 14 kohta ja tuomio 2.4.2009, Elshani, C-459/07, EU:C:2009:224, 29 kohta).

33 Tullikoodeksin 124 artiklan 1 kohdan k alakohdassa tarkoitettu tavaroiden käyttämisen käsite on siten ymmärrettävä siten, että se ei koske kaikkea käyttöä vaan ainoastaan käyttöä, josta itsestään seuraa tullivelka.

34 Sisäisessä jalostusmenettelyssä tavaroista, joiden osalta on suoritettu ainoastaan luvan saaneita jalostustoimintoja ja jotka jälleenviedään sen jälkeen unionin alueen ulkopuolelle ilman, että ne olisi saatettu markkinoille tai niitä olisi käytetty siihen verrattavissa olevalla tavalla, ei kanneta tuontitullia.

35 Tästä seuraa, että tähän menettelyyn asetettujen tavaroiden osalta käyttö, johon tullikoodeksin 124 artiklan 1 kohdan k alakohdassa viitataan, on välttämättä ymmärrettävä siten, että se koskee ainoastaan sitä käyttöä, joka menee niitä jalostustoimintoja pidemmälle, joihin tulliviranomaiset ovat antaneet luvan.

36 Jos tavaroiden käyttö, johon tässä säännöksessä viitataan, sisältäisi myös näiden jalostustoimintojen mukaisen käytön, tullikoodeksin 79 artiklan nojalla syntynyt tullivelka ei voisi lakata tullikoodeksin 124 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti sisäisen jalostusmenettelyn yhteydessä, mikä olisi viimeksi mainitun säännöksen tavoitteen vastaista.

37 Tullikoodeksin 124 artiklan 1 kohdan k alakohta on kuitenkin – kun otetaan huomioon muun muassa tässä säännöksessä oleva viittaus tullikoodeksin 79 artiklaan – säännös, jota sovelletaan kaikkiin tullikoodeksissa säädettyihin tullimenettelyihin.

38 Unionin tuomioistuin on tosin katsonut yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2913/92 (EYVL 1992, L 302, s. 1), joka on korvattu tullikoodeksilla, säädetystä sisäisestä jalostusmenettelystä, että koska kyseinen järjestelmä sisältää unionin tullisäännösten oikeaa soveltamista ja siihen liittyvien tullien kantamista koskevan ilmeisen riskin, järjestelmän edunsaajien on noudatettava tarkasti siitä seuraavia velvollisuuksia ja että samoin seurauksia, jotka edunsaajille voi koitua velvollisuuksiensa noudattamatta jättämisestä, on tulkittava tiukasti. Unionin tuomioistuin päätteli tästä, että sen velvollisuuden, joka koskee päätöstilityksen toimittamista vaaditussa määräajassa, täyttämättä jättäminen johtaa tullivelan syntymiseen kaikista tilitettävistä tuontitavaroista, mukaan lukien Euroopan unionin alueen ulkopuolelle jälleenviedyt tavarat (ks. vastaavasti tuomio 6.9.2012, Döhler Neuenkirchen, C-262/10, EU:C:2012:559, 41 ja 48 kohta).

39 Pääasian osalta on kuitenkin todettava, että unionin tuomioistunta ei pyydetä ottamaan kantaa siihen kysymykseen, syntyykö tullivelka silloin, kun päätöstilitys esitetään liian myöhään sisäisen jalostusmenettelyn yhteydessä – koska käsiteltävässä asiassa on riidatonta, että tullivelka on syntynyt tullikoodeksin 79 artiklan nojalla – vaan siihen kysymykseen, onko tämä velka mahdollisesti lakannut tullikoodeksin 124 artiklan 1 kohdan k alakohdan nojalla.

40 Tullikoodeksin 124 artiklan 1 kohdan k alakohdan sanamuodosta käy ilmi, että tullikoodeksin 79 artiklan nojalla syntynyt tullivelka lakkaa – jollei kyseessä ole vilpillisen menettelyn yritys – silloin, kun ensiksi mainitussa säännöksessä olevat edellytykset täyttyvät.

41 Käsiteltävässä asiassa tullivelka, joka on syntynyt tullikoodeksin 79 artiklan nojalla sillä perusteella, että Combinova esitti päätöstilityksen liian myöhään, voi lakata, jos osoittautuu muun muassa – kuten tämän tuomion 35 kohdasta ilmenee –, että pääasiassa kyseessä olevia tavaroita ei ole käytetty sellaisella tavalla, joka menee niitä jalostustoimintoja pidemmälle, joihin tulliviranomaiset ovat antaneet luvan, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkistettava.

42 Lisäksi ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin haluaa selvittää, onko kysymyksellä siitä, onko pääasiassa kyseessä olevia tavaroita käytetty ennen tullivelan syntymistä vai sen jälkeen, jotakin merkitystä tullikoodeksin 124 artiklan 1 kohdan k alakohdassa tarkoitetun tavaroiden käyttämisen käsitteen tulkinnan osalta.

43 Viimeksi mainittuun säännökseen ei sisälly mitään viitettä siihen, että sillä ajankohdalla, jona tässä säännöksessä tarkoitettu tavaroiden käyttö tapahtuu, olisi jotakin merkitystä sen ratkaisemisen osalta, onko kyseisiä tavaroita käytetty tässä säännöksessä tarkoitetulla tavalla.

44 On kuitenkin todettava, että tullikoodeksin 79 artiklan 2 kohdan a alakohdasta seuraa, että silloin kun tullivelka on syntynyt päätöstilityksen liian myöhään tapahtuneen toimittamisen perusteella ja tavarat on jo jälleenviety, kyseisiä tavaroita ei voida katsoa käytetyn tullikoodeksin 124 artiklan 1 kohdan k alakohdassa tarkoitetulla tavalla unionin tullialueella tullivelan syntymisen jälkeen.

45 Kaikkien edellä olevien seikkojen perusteella esitettyyn kysymykseen on vastattava, että tullikoodeksin 124 artiklan 1 kohdan k alakohtaa on tulkittava siten, että tavaroiden käyttäminen, johon tässä säännöksessä viitataan, koskee ainoastaan sitä käyttöä, joka menee niitä jalostustoimintoja pidemmälle, joihin tulliviranomaiset ovat antaneet tullikoodeksin 256 artiklassa säädetyn sisäisen jalostusmenettelyn yhteydessä luvan, eikä näiden luvan saaneiden jalostustoimintojen mukaista käyttöä.

Oikeudenkäyntikulut

46 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 124 artiklan 1 kohdan k alakohtaa on tulkittava siten, että tavaroiden käyttäminen, johon tässä säännöksessä viitataan, koskee ainoastaan sitä käyttöä, joka menee niitä jalostustoimintoja pidemmälle, joihin tulliviranomaiset ovat antaneet tämän asetuksen 256 artiklassa säädetyn sisäisen jalostusmenettelyn yhteydessä luvan, eikä näiden luvan saaneiden jalostustoimintojen mukaista käyttöä.

Allekirjoitukset